

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.27/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság a Budapesten, 2024. október 2. napján megtartott tanácsülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kapcsolati erőszak büntette miatt Terhelt1 szerződéses szakaszvezető vádlott ellen indult büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2024. április 9. napján kihirdetett Kb.I.25/2023/22-I. számú ítéletét megváltoztatja.

Megállapítja, hogy a vádlott 2023. augusztus 15. napjától 2023. augusztus 18. napjáig őrizetben, majd 2024. április 9. napjáig távollét alatt állt.

A bíróság a vádlott által őrizetben töltött időt a kiszabott pénzbüntetésbe beszámítja. Egynapi őrizetben töltött idő egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg, ezzel a pénzbüntetésből 3.000 (háromezer) forintot lerovottnak tekint.

Egyebekben az elsőfokú ítélet rendelkezéseit helybenhagyja.

I n d o k o l á s

[1] A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2024. április 9. napján kihirdetett Kb.I.25/2023/22. számú ítéletével Terhelt1 szerződéses szakaszvezető vádlottat bűnösnek mondta ki kapcsolati erőszak büntetéseben (Btk. 202/A. § (2) bekezdés a) pont). Ezért őt 300 napi tétel, napi tételenként 1.000.- forint pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Az így kiszabott összesen 300.000.- forint pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. Kötelezte továbbá a vádlottat az eljárás során felmerült 49.892.- forint bünyügyi költség megfizetésére.

[2] A kihirdetett ítélet ellen az ügyész a vádlott terhére súlyosabb büntetés, nevezetesen végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében terjesztett elő fellebbezést, míg a vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

[3] Az ügyész a fellebbezése írásbeli indokolásában előadta, hogy álláspontja szerint a bíróság az általa számba vett enyhítő körülményeket a két súlyosító körülmény ellenében eltúlzottan értékelve törvénysértően enyhe büntetést szabott ki a vádlottal szemben. Hangsúlyozta, hogy a jelentős időmúlás enyhítő körülményként nem vehető figyelembe, az elkövetési idő és az elsőfokú ítélet kihirdetése között eltelt nyolc hónap az ügyek elbírálásának időigényét tekintve kifejezetten rövid időtartamnak mondható. A sértett megbocsátásával összefüggésben kiemelte, hogy az formailag ugyan valóban megtörtént, de kapcsolatuk végérvényesen megromlott, ezért ez kisebb súllyal vehető csak figyelembe. A büntetés kiszabásának elveit figyelembe véve álláspontja szerint nincs olyan ismerv, amely alapján a vádlottal szemben – még a jó parancsnoki jellemzést figyelembe véve is - a büntetés enyhítése, így szabadságvesztéstől eltérő büntetés kiszabása lenne indokolt. A büntetési célokat érvelése szerint az szolgálja megfelelően, ha a vádlottal szemben szabadságvesztés büntetés kiszabására kerül sor, annak próbaidőre történő felfüggesztése mellett.

[4] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.65/2024/6. számú átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács a perrendi szabályok megtartásával ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve – a vádlott ténybeli beismerése mellett – állapította meg az ítélet történeti tényállását. A rögzített tényállás alapján a bíróság okszerű következtetést vont a vádlott elkövetéskori tudattartalmára, visszatérő szándékára és bűnösségére nézve, valamint törvényesen minősítette annak vád tárgyává tett család elleni bűncselekményét.

[5] A büntetéskiszabás keretében megjegyezte, hogy bár az elsőfokú bíróság a vádlott javára és terhére jelentkező bűnösségi körülményeket számba vette, ezek mellett súlyosító körülményként még fel kell tüntetni a vádlott alkalmankénti ittas állapotát is. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a bűnösségi körülmények számba vételét követően a Btk. 33. § (4) bekezdésének felhívásával, a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdésének megfelelően szabott ki pénzbüntetést a vádlottal szemben, és alkalmazott egyben lefokozás katonai büntetést.

[6] Véleménye szerint azonban a kiszabott pénzbüntetés a visszatérően durva viselkedést tanúsító vádlott társadalomra veszélyessége fokához képest indokolatlanul enyhe büntetés, mert alkalmatlan a Btk. 79. §-ában meghatározott büntetési célok, különösen az egyéni visszatartás maradéktalan elérésére.

[7] A leírtak alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának Kb.I.25/2023/22-I. számú elsőfokú ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján változtassa meg és a vádlottal szemben súlyosításul – a katonai

büntetés érintetlenül hagyásával – szabjon ki a Btk. 85. § (1) és (2) bekezdésének felhívásával, a Btk. 37. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelő végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetést, továbbá a Btk. 38. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően rendelkezzen az esetleges feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról. Egyben rendelje alkalmazni a Btk. 102. § (1) bekezdésében foglaltakat. Egyebekben az elsőfokú ítélet helyben hagyására tett indítványt.

[8] A védő az ügyészi fellebbezésre tett észrevételei között kiemelte, hogy az elsőfokú bíróság mérlegeléssel állapította meg a tényállást, amely során kellő figyelemmel volt minden körülményre. A védői álláspont szerint az ítéletben kiszabott büntetéssel a büntetési célok maradéktalanul érvényesülnek, hiszen a sikeres katonai pályafutással rendelkező vádlott számára önmagában a lefokozás a lehető legnagyobb büntetés. Minderre tekintettel az ítélet helybenhagyását kérte.

[9] A másodfokú katonai tanács az elsőfokú ítéletet a Be. 598. § (2) bekezdésében írt tanácsulésen bírálta felül.

[10] Az ügyész által bejelentett fellebbezés folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Be. 599. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 590. § (3) bekezdésében írtakra figyelemmel korlátozottan bírálta felül. Felülbírlata ezért a Be. 590. § (5) bekezdés a-d) pontjai alapján a hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabályok megtartására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó ítéleti rendelkezésre terjedt ki. A fellebbviteli bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja alapján nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállásra alapította.

[11] A másodfokú katonai tanács a felülbírlat során megállapította, hogy a törvényszék katonai tanácsa betartotta a Be. LXXVI. fejezetében rögzített perrendi szabályokat. Helyesen járt el, amikor a vád érkezését - 2023. december 7. – haladéktalanul, 2023. december 21. napján intézkedett a vád kiadása, és az ügy előkészítő ülésre történi kitűzése iránt. Az előkészítő ülés határnapját a törvényben meghatározottak szerint, a vád kézbesítésétől számított három hónapon belülre, 2024. február 23. napjára tűzte ki. Tekintettel arra, hogy a vádlott a törvényes figyelmeztetéseket követően a tárgyaláshoz való jogáról nem mondott le és a bűnösségét a vád szerinti cselekményben csak részben ismerte be, az ügyet a bíróság tárgyalásra tűzte, és mivel annak akadálya nem volt, a tárgyalást a Be. 505. § (4) bekezdése alapján nyomban megtartotta.

[12] A másodfokú katonai tanács a felülbírlat során megállapította továbbá, hogy az elsőfokú katonai tanács eljárása során az egyéb perrendi szabályokat is betartotta, nem vétett a Be. 607. § (1) bekezdésében és a Be. 608. § (1) bekezdésében írt olyan eljárási szabálysértést, amely az ítélet hatályon kívül helyezésére vezetne, ilyen eljárási szabályszegésre az érintettek sem hivatkoztak.

[13] A vádlott a tárgyaláson a bűnösségét csak részben ismerte el, önvédelemre hivatkozott, illetőleg arra, hogy a fürdőszoba ajtaját a huzat csapta be a vádbeli események során. A vádlott védekezésének ellenőrzésére az elsőfokú bíróság a tárgyalást 2024. április 9. napjára elnapolta. A tárgyaláson tanúként hallgatta ki tanú1t, tanú2-t, tanú3-t és tanú5t, a nyomozás során tett tanúvallomásukat ismertette, mint ahogyan az egyéb okirati bizonyítékokat is.

[14] Az elsőfokú bíróság a vádirati tényállással egyezően az ítélet [5]-[9] bekezdésében terhelő tartalmú történeti tényállást rögzített, az alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette a vádlott vád tárgyává tett család elleni bűncselekményét a Btk. 212/A. § (2) bekezdés a) pontjába ütköző és aszerint minősülő kapcsolati erőszak bűntettének.

[15] A kiszabott büntetés súlyosítása iránt előterjesztett ügyészi fellebbezés nem alapos.

[16] Az elsőfokú katonai tanács a büntetés kiszabása során irányadó enyhítő és súlyosító körülményeket jórészt helyesen tárta fel, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint – egyetértve az ügyészszéggel - további súlyosító körülmény az időnkénti alkoholos állapotban történő elkövetés. Emellett az időmúlás valóban csak kisebb súllyal értékelhető a vádlott javára, figyelemmel arra, hogy a cselekmény elkövetése óta az elsőfokú ítélet meghozataláig 8 hónap, a másodfokú határozat meghozataláig alig több, mint egy év telt el, ez pedig semmiképpen nem tekinthető hosszabb időmúlásnak.

[17] A másodfokú katonai tanács álláspontja szerint azonban – figyelemmel a sértett megbocsátására is - törvényesen járt el a törvényszék, amikor a vádlottal szemben a három évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett bűncselekmény elkövetése miatt a Btk. 79. §-ban írt büntetési célok eléréséhez szükségesnek, ámde elégségesnek is tartotta a vádlottal szemben a Btk. 33. § (4) bekezdésében írtak alkalmazásával pénzbüntetés kiszabását. A másodfokú katonai tanács is úgy ítélte meg, hogy ez a büntetés mind a speciális, mind pedig a generális prevenciós célok érvényesülését kellőképpen szolgálja, figyelemmel arra is, hogy a vádbeli cselekmény óta eltelt időben a vádlott és a sértett közötti házasság felbomlott, elváltak egymástól, mindketten új életet kezdtek.

[18] A vádlottal szemben kiszabott pénzbüntetés napi tétel száma a Btk. 50. § (1) bekezdésében írt büntetés kiszabási elveknek megfelelően arányban áll a cselekmény tárgyi súlyával, míg egy napi tétel összege a vádlott vagyoni és jövedelmi viszonyaival.

[19] Az elsőfokú bíróság által kiszabott pénzbüntetés a lefokozás katonai büntetés alkalmazásával együtt alkalmas a speciális megelőzési célokon túl a generális prevenciók elérésére. Az ítéltábla rögzíti, hogy a Btk. 137. § (1) és (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság indokoltan fokozta le a feleségét rendszeresen, akár mások előtt is bántalmazó és megalázó vádlottat, hiszen ezen magatartása alapján a rendfokozat viselésére kétséget kizáró módon méltatlanná vált.

[20] A másodfokú katonai tanács észlelte, hogy a törvényszék az ítéletében elmulasztotta feltüntetni a vádlott által őrizetben töltött időt, és annak beszámításáról nem is rendelkezett, ezért ezt a hiányosságot az iratok alapján pótolta és rögzítette, hogy a vádlott 2023. augusztus 15. napjától 2023. augusztus 13. napjáig őrizetben volt, mely időt a kiszabott pénzbüntetésbe a Btk. 92. § (1) bekezdése alapján beszámítani rendelte akként, hogy egynapi őrizetben töltött idő egynapi tétel pénzbüntetésnek felel meg.

[21] A fentiekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítéletét a rendelkező részben írtak szerint a Be. 598. § (2) bekezdése alapján tartott tanácsülésen a Be. 606. § (1) bekezdésére figyelemmel megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit – helyes indokainál fogva - a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. október 2.

Dr. Török Zsolt hb. dandártáborok s.k.

a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados s.k.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.

előadó bíró

bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa Kb.I.25/2023/22-I. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa 6.Kbf.27/2024/9. számú ítélete folytán 2024. október 2. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2024. október 2.

Dr. Török Zsolt hb. dandártábornok s.k.

a tanács elnöke

..